

Der er vidtgående enighed imellem EF-landene om, hvilke undersøgelser af det nye stof der på anmeldelsens foranledning skal være foretaget, og hvilke oplysninger der skal følge med anmeldelsen.

Det vil endvidere indgå, at krav om yderligere undersøgelser vil blive udløst, når et stof markedsføres i stigende mængder. Omfanget af disse yderligere undersøgelser vil bl. a. afhænge af resultaterne af basisundersøgelserne. De nærmere detaljer i dette system er endnu ikke færdigforhandlet.

Såfremt anmeldelse indgives i Danmark, vil man, når det viser sig nødvendigt for at vurdere den fare, der kan opstå i forbindelse med et stof, kunne anmode om yderligere oplysninger og undersøgelser end dem, der er påkrævet i henhold til direktivet.

Såfremt anmeldelsen er indgivet i et andet EF-land, vil Danmark ifølge forslaget kunne forlange yderligere oplysninger fra myndighederne i det pågældende land og forhandle med myndighederne om en foretagelse af supplerende undersøgelser.

Da et af Fællesskabets væsentligste formål er at sikre den frie vareudveksling, tilsigter en række EF-direktiver gennem harmonisering af de enkelte landes lovgivning at fjerne tekniske handelshindringer. Dette er også grundlaget for 6. ændring af 67-direktivet. Som de fælles EF-regler om anmeldelse er foreslået, omfatter de ikke begrænsninger i et nyt stofs anvendelse. Dette betyder, at Danmark ud fra arbejderbeskyttelsesmæssige hensyn nationalt kan fastsætte yderligere regler og begrænsninger i brugen af det nye stof, som skal følges udover de regler, der er fastsat i direktivet, herunder også fremskaffelse af nødvendige supplerende oplysninger, når dette er nødvendigt af hensyn til arbejdsmiljøet.

Direktiver, der alene omhandler arbejdsmiljø, tilsigter ikke en egentlig harmonisering af EF-landenes nationale lovgivning. De krav, der fastsættes i EF-direktiver om arbejdsmiljø, vil derfor være minimumskrav, således at det enkelte EF-land i sin nationale lovgivning kan fastsætte strengere krav.

At et stof anses som anmeldt i et andet EF-land, afskærer således ikke de danske myndigheder fra at fastsætte yderligere krav til sikring af arbejderne mod sundhedsfarlige stoffer og materialer f. eks. ved hygiejniske grænseværdier, mærkning, emballering, be-

grænsning og forbud mod anvendelse af kemiske stoffer og materialer.

Ad lovforslagets bemærkninger til § 1, nr. 2, den foreslåede § 49 a, stk. 4, side 7, 2. sp., 3. afsnit, 2. pkt.:

Spørgsmål 31:

Hvilke principper er det heromtalte anmeldelsessystem opbygget efter?

Svar:

Anmeldelsessystemet inden for De europæiske Fællesskaber er tænkt opbygget efter følgende principper:

Stoffer, der markedsføres i Fællesskabet efter bestemmelsernes ikrafttrædelsesdato, og som ikke har været markedsført i Fællesskabet før denne dato, skal af producenten eller importøren anmeldes til den kompetente myndighed i det medlemsland, hvor stoffet produceres eller importeres.

Anmeldelse i ét EF-land skal gælde som anmeldelse i samtlige EF-lande.

Der er vidtgående enighed i opfattelserne af, hvilke undersøgelser af det nye stof der på anmelderens foranledning skal være foretaget, og hvilke oplysninger der skal følge med anmeldelsen. De oplysninger, der kræves efter direktivet, er indeholdt i de oplysninger, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 49 a, stk. 4.

På enkelte punkter er der mellem medlemslandene uenighed af principiel karakter. Det gælder således spørgsmålet om direktivets dækningsområde, hvor enkelte medlemslande er af den opfattelse, at direktivet bør harmonisere nationalt fastsatte bestemmelser om begrænsninger i nye stoffers anvendelse. Danmark har med flertallet fastholdt, at direktivet ikke bør indeholde regler om, at nationalt fastsatte bestemmelser om begrænsninger i stoffers anvendelse stadfæstes eller ændres på Fællesskabsplan.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 30.

Spørgsmål 32:

På hvilket niveau befinder arbejdet i den omtalte arbejdsgruppe under EF's Ministerråd sig i forhold til en praktisk anvendelse af det omtalte anmeldelsessystem?

Svar: